

[Breckmann]

serne for denne aftale betydelig mere detaljerede og hårdere, end de var for oktoberaftalen, og jeg kunne godt tænke mig at spørge, men det kan også gøres i udvalget, om man kan regne med, at betingelserne bliver hårdere for hver gang, vi måske bliver nødt til at komme her og bede om hjælp, hvis vi ikke, som jeg vil anbefale, får en generalsanering i løbet af foråret.

Nu er mange af de oprindelige betingelser gået ud af aftalen, og det vil sige, at mange af de detaljer, der virkede forstemmende den aften, vi hørte om dem på Færøerne, er fjernet, og det vil jeg gerne takke de forhandlingsfolk, som fik denne aftale på plads, for. Jeg har allerede sagt, at det var godt, vi havde Sundstein med sammen med Marita Petersen, den nye lagmand.

Jeg tror ikke, det er helt rigtigt, at man falder over de meget få millioner, som vi stadig væk har tilbage på den færøske finanslov til investeringer. Vi har selv på kun 4 år reduceret bevillingen til infrastruktur fra 450 mio. kr. til i alt 90 mio. kr., hvoraf kun 10 mio. kr. var til nye investeringer.

Jeg er lidt bekymret for dette strukturudvalg, hvortil Den Danske Investeringsfond af 1992 skal udpege et medlem til at fastlægge det færøske fiskeri for fremtiden, og jeg vil henstille til regeringen, at den sikrer sig den nødvendige sagkundskab og indsigt i færøsk fiskeri, når den vælger medlemmer til strukturfonden. Der er jo forskel på langline og skovltrawl, på gråsej og rød fisk osv., og det kræver altså sagkundskab at kende de forskelle. Det ville f.eks. være meget generende, hvis vi færinger prøvede at pådutte det kriseramte danske landbrug en færøsk direktør uden nogen form for sagkundskab som diktator.

Jeg vil også understrege, at landsstyret allerede siden 1991 har frataget 30 pct. af vor fiskerflåde deres fangstilladelser og i år trækker yderligere 20 pct. af disse tilladelser tilbage efter samråd med havbiologer og Rederiforeningen. Det er hårde indgreb, som allerede er gjort, uden at det behøvedes at blive sagt fra dansk side, og det kan næppe understreges kraftigt nok, at mens man i Esbjerg, Hirtshals og Skagen kan reducere den danske fiskerflåde med flere hundrede skibe ned til et par snese i hver havn, uden at det får synderlig effekt på dansk økonomi, udgør fiskeriet 98 pct. af vor

eksportværdi, og enhver reduktion i antallet af skibe og fangstmængde slår hårdt i hver afkrog af samfundet.

Hvis Færøerne skal afmonteres af følelseskolde kalkulationer, får denne regering meget hurtigt et virkelig socialt problem at tage stilling til, når den økonomiske flytningestrøm allerede i år kommer hertil fra Færøerne. I fjor forlod 2 pct. af den samlede færøske befolkning øerne og tog til Danmark; det var 1.800 færinger, der udvandrede, tragisk nok mest børnefamilier.

Der er et krav om, at Det Færøske Skibsregister, FAS, skal indrettes efter det danske, og det kunne jeg godt tænke mig at kende årsagen til. I sin tid sejlede DFDS-færger på Færøerne i konkurrence med vore egne færger. Den danske konkurrent havde DIS' beskyttelse, hvorimod Færøerne ikke havde et tilsvarende register.

Et andet krav gælder en balance i indtægter og udgifter for vor arbejdsløshedsforsikring, og vi har allerede fået en indstilling fra bestyrelsen i vores arbejdsløshedsforsikring om, at den tillægspensionsfond, som har nogle midler, flyttes over til a-kassen. Det bifalder Folket flokken også, og således kan det problem løses.

Det oprindelige danske krav om en ophævelse af skatteloftet hedder nu, at skatteloftet justeres, så et stigende niveau i de kommende skatter ikke belaster landskassen. Heldigvis har vi med denne ændring af kravet mulighed for internt at tilpasse kommunernes ønsker til landskassens, således at vi ikke ved et uhammet skattetryk, der presses ind over os fra dansk side, ødelægger hele vores økonomi, så vi dæmper virkelysten, reducerer provenuet, driver økonomien under jorden, fremmer skattespekulation og sort arbejde samt forøger arbejdsløsheden; det ved vi nemlig at et forøget skattetryk gør.

Folketinget må huske på, at Færøerne hverken har en børs, værdipapirer, obligationer eller pensions- og regnskabsfonde, der sammen kan fremme en opsparing i samfundet. I vor kapitalfattige, udsatte økonomi har sparekasse- og bankbøgerne været den største opsamling af kapital, og rygmarven i denne småsparelyst har været den meget gunstige renteaftgift på kun 0,5 pct. Det oprindelige socialistiske danske krav om at beskatte opsparing som